

El rostre de la pobresa



* Estan en situació de pobresa aquelles persones que perceben ingressos per sota del 60% de la mitjana d'ingressos de la població que viu en un territori.

El fenomen de la pobresa té, avui en dia, moltes dimensions i causes com la privació de béns i serveis bàsics o la formació insuficient. És evident que la pobresa està relacionada amb un reduït nivell econòmic però és important tenir en compte el paper que hi juguen factors com l'aïllament i la desvinculació social.

El nombre de persones pobres a Barcelona se situa al voltant del 12%. Segons dades de l'Enquesta Metropolitana de Barcelona (EMB) de 2006, unes 180.000 persones són pobres, i unes altres 90.000 es troben en risc d'exclusió social. Cal tenir present que aquestes dades parteixen exclusivament de criteris estrictament econòmics, deixant de banda altres aspectes socials.

Mesurar la pobresa només a partir d'indicadors econòmics presenta limitacions i pot donar xifres no del tot exactes. És per això que, tal i com destaca l'Informe sobre la Pobresa i l'Exclusió Social a la Ciutat de Barcelona, els fenòmens socials són molt importants.

En aquest sentit, cal tenir en compte que la pobresa varia segons el cicle vital en què es troben les persones i, hi poden influir elements com l'envelliment, les dificultats per accedir a un habitatge, la precarietat laboral, les baixes pensions, el gènere, l'estatus de procedència o la protecció social.

Tot i que la taxa d'ocupació femenina ha augmentat notablement en els últims anys, el rostre actual de la pobresa a la nostra ciutat és el d'una dona, jove i immigrant, amb una preocupant tendència a créixer. En aquest sentit, tal com es publica al número 13 de la revista Barcelona Societat de l'any 2005, un 62% dels beneficiaris del PIRMI són dones menors de 35 anys. Com a possibles causes d'això, els experts destaquen l'estructura del mercat laboral i aspectes relacionats amb l'evolució demogràfica de la ciutat. Com a dada, direm que el PIRMI correspon a una quantitat variable d'entre 300 i 400 euros.

Segons dades de Càritas Barcelona, durant l'any 2007 es van atendre un total de 27.120 dones, gairebé 2.000 més que durant el 2006. Cal dir que les entitats de la ciutat estan fent una gran tasca, assistint a més persones usuàries i amb més necessitats, arribant a aquelles poblacions i casos on l'administració no pot arribar.

En tot cas, des del CJB considerem que els i les joves actuals som la primera generació de la història que disposa de la capacitat i dels mitjans per posar fi a la pobresa. En els últims 50 anys,

el poder adquisitiu mitjà per capita s'ha triplicat. Calen polítiques socials que reparteixin més equitativament la riquesa.

En el marc del Dia Internacional de l'Eradicació de la Pobresa, el Consell de la Joventut de Barcelona aposta per a que, donada la situació econòmica actual, els pressupostos municipals continuïn assegurant les partides pressupostàries destinades a la lluita contra l'exclusió social.

Què demana el Consell de la Joventut de Barcelona?

- Que les pensions públiques mai siguin inferiors al que s'anomena 'llindar de la pobresa'. Per tant, és imprescindible un augment quantitatiu d'aquestes, fins que suposin, com a mínim, un 60% de la renda mitjana del país on es viu. Respectant sempre aquesta base mínima, cal mantenir un diferencial entre les pensions contributives i les no contributives.
- Garantir, mitjançant les polítiques adequades, l'acompliment dels drets ciutadans bàsics.
- Engegar polítiques orientades a eliminar la pobresa extrema, com és el cas de la població sense sostre.
- Elaborar el programa d'acció contra la pobresa que estableix el PAM 2008-2011.
- Enfortir les polítiques públiques. Aquestes han d'anar acompanyades d'una aposta clara pel suport a les entitats, el treball cooperatiu i l'acció comunitària.
- Garantir la inserció sociolaboral de determinats col·lectius susceptibles de ser exclosos: persones amb malalties mentals, amb addiccions, amb discapacitat, etc. Això es podria fer comptant amb la col·laboració del món local i la iniciativa privada.
- Mantenir i incrementar les partides pressupostàries destinades a la lluita contra l'exclusió social.
- Assegurar una bona coordinació entre els diferents actors socials i administracions.